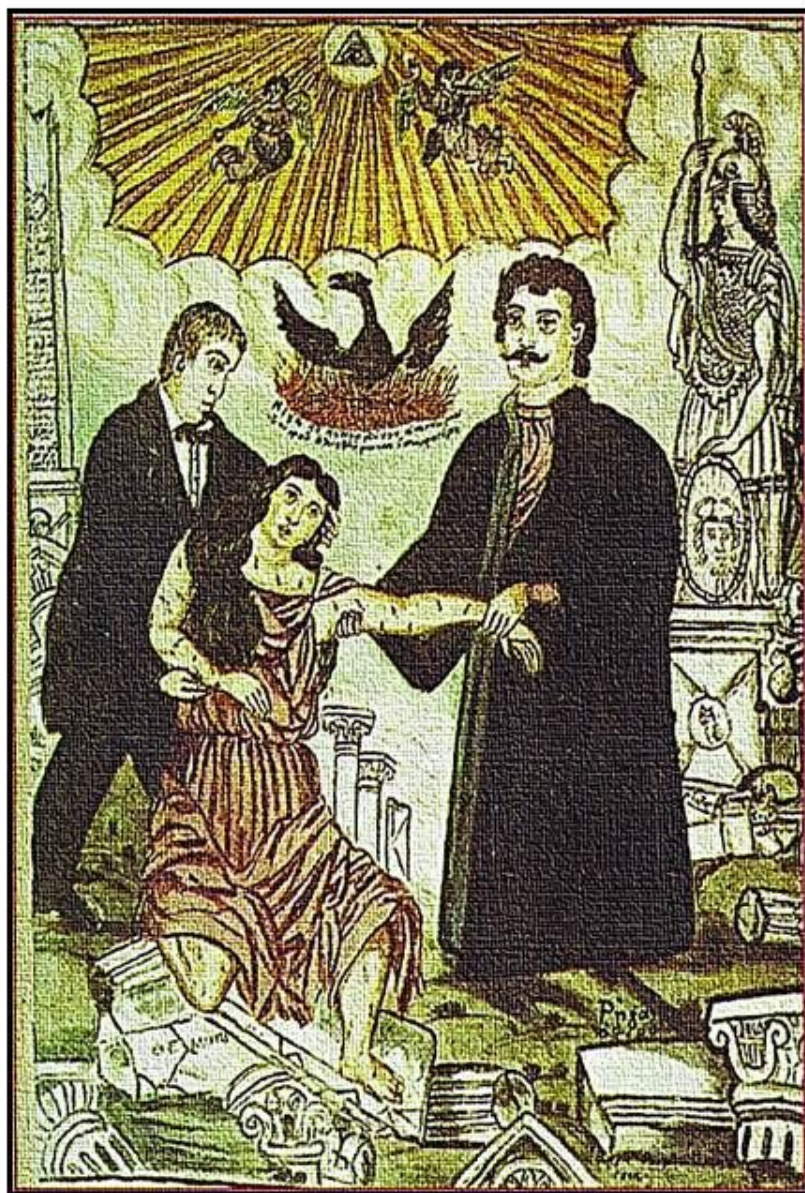

Ποιήματα για τη γιορτή της 25ης Μαρτίου 1821

Πηγή εικόνων: <https://taniamanesi-kourou.blogspot.gr>

Η Ελλάδα πληγωμένη,
με πόνο μέσα στην καρδιά,
αγωνίζεται γενναία
για την ελευτεριά.

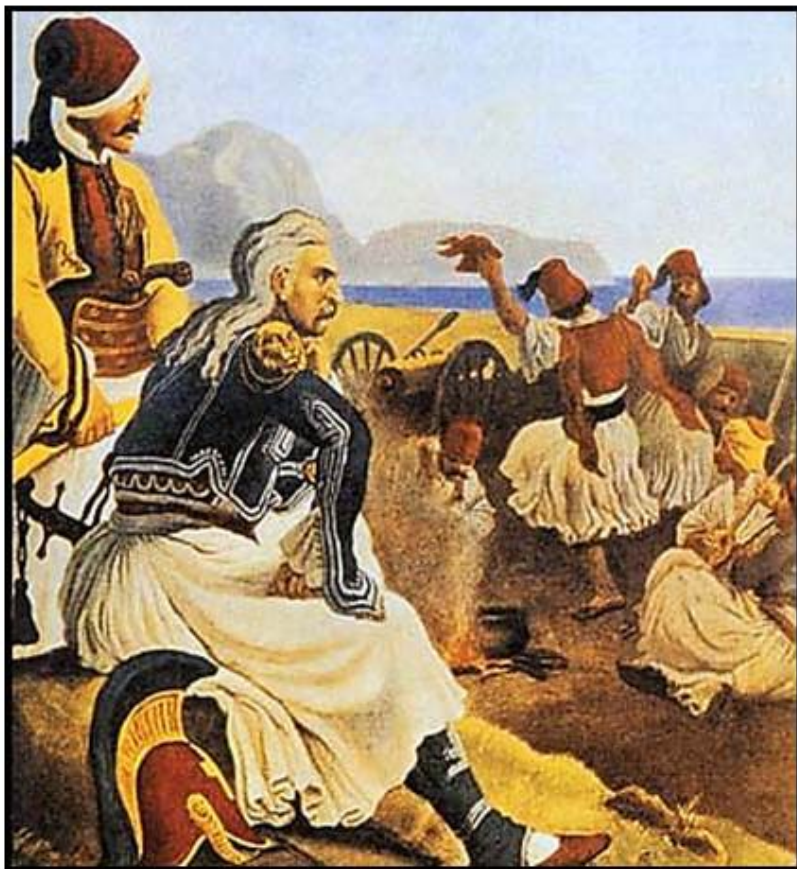
Μα κι αν είναι λαβωμένη,
στο τέλος η ελπίδα νικά.
Κι όταν τα πόδια της λυγίζουν,
οι ήρωες τη στηρίζουν,
κι εκείνη σηκώνεται ξανά
και προς την νίκη προχωρά.

Πώς υψώνω τη σημαία,
το κοντάρι πώς κρατώ,
δες τη σπάθα μου στη ζώνη
και το καριοφίλι που βαστώ.

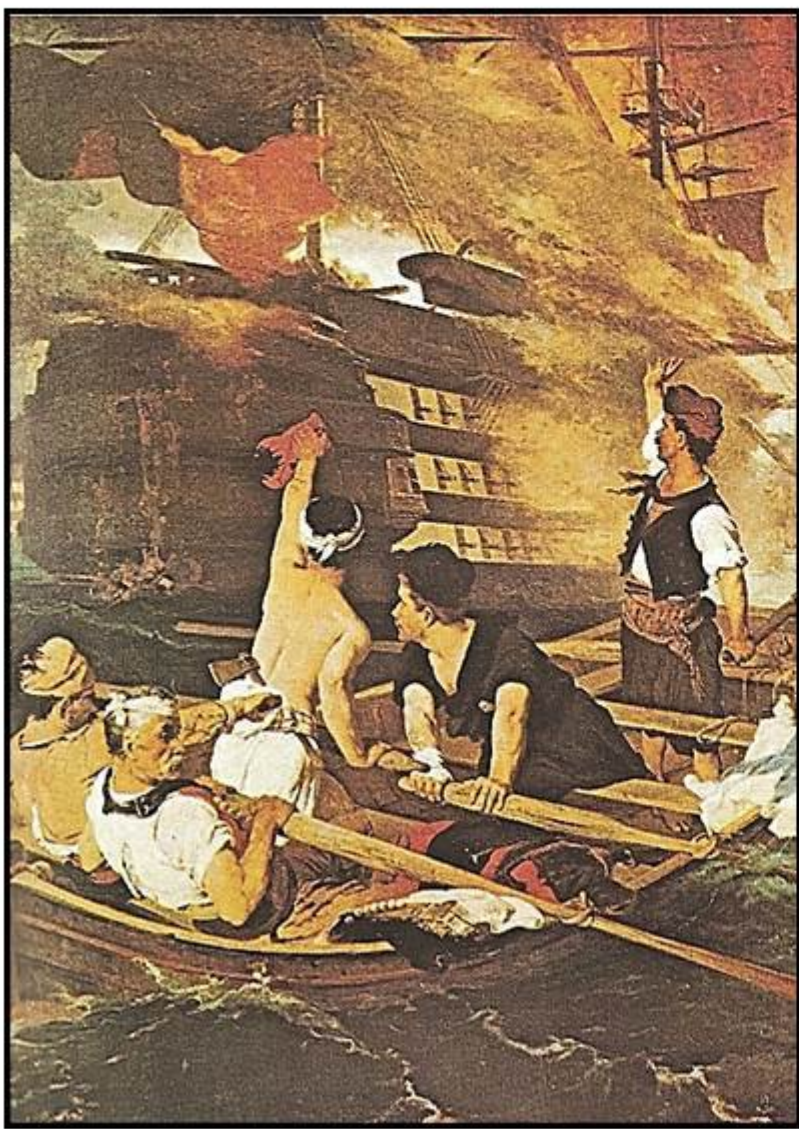
Δε φοβάμαι σας το λέω,
με καμάρι πολεμώ,
κι έχω μόνο μία σκέψη,
της πατρίδας τον λυτρωμό.

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Σκεφτικός και σοβαρός
στέκει ο Γέρος του Μοριά.
Δεν χορεύει, δεν γλεντά,
μα πέρα στο βάθος κοιτά,

Σαν να περιμένει
με λαχτάρα στην καρδιά
να έρθει η ώρα
για την ελευτεριά.

Να οι Έλληνες καπεταναίοι,
κι οι μπουρλοτιέρηδες οι γενναίοι,
στην εχθρική φρεγάτα πλησιάζουν,
και ευθύς φωτιά τις βάζουν.

Να ο Ανδρέας ο Μιαούλης,
απ' της Ύδρας το νησί,
Κανάρης, Παπανικολής,
φημισμένοι Ψαριανοί.

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Με σηκωμένο το χέρι ψηλά,
και πίστη μέσα στην καρδιά,
όρκο δώσαμε βαρύ,
με μια καρδιά, με μια φωνή

Στις 25 του Μάρτη,
μες στης Αγίας Λαύρας τη μονή,
επιτέλους είχε φτάσει
του μεγάλου Αγώνα η στιχμή

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Ο χορός του Ζαλόγγου
(από την Ιστορία του Ελληνικού Έθνους)

Με τα μωρά στα χέρια
και στην αγκαλιά,
πέφτουν οι Σουλιώτισσες
απ' του Ζαλόγγου την
πλαγιά.

Δεν κλαίνε,
δεν δακρύζουν,
μόνο χορεύουν,
τραγουδούν...
Να πεθάνουν προτιμούν
παρά να πέσουν στα χέρια
του εχθρού.

<http://taniamanesi-kourou.blogspot.gr/>

Με το λάβαρο υψωμένο
το ελληνόπουλο πολεμά,
το γιαταχάνι του στο χέρι,
κάθε κίνδυνο αψηφά.
Κι αν των Τούρκων το ασκέρι
σαν σύννεφο έρχεται από μακριά,
εκείνο στέκει σαν τον βράχο
κι αντιστέκεται γερά.

Κουρασμένοι από τη μάχη,
στο στρατόπεδο αυτό
μαζευτήκαν οι γενναίοι και ακούν τον αρχηγό.
Οδηγίες να τους δίνει και σοφές συμβουλές
για να φτάσουνε στη νίκη
δίχως να χαθούν ζωές.

